

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Octomvrie v. 1886

se începe

Abonament nou
la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sînt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atît în Monarchie cît și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sînt rugați a ne comunica eventual prelîngă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fîșuile, în cari li s'a trimis diarul pînă acuma.

Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 4 Octomvrie st. v.

Nici că se putea altfel! Concetățenii noștri maghiari au profitat, precum presimțiam că vor profita, de discuțiunile ce s'au urmat în consiliul general de instrucțiune al României, ca să scoată la iveală liberalismul maghiar în ceea-ce privește instrucțiunea publică.

„Nemzet“ publică în numărul dela 13 Octomvrie o dare de seamă despre cele petrecute în consiliul general de instrucțiune al României și încheie cu următoarele constatări:

„După acest elaborat dar', limba de propunere nu poate să fie, decât cea română și scolile confesionale își perd toate drepturile, de a le da copiilor sei instrucțiune în limba lor maternă. După acest proiect scolile maghiare nu vor mai pute exista în România.

„Din toate aceste ne putem convinge, căt de mult ține statul român la drepturile lui, și căt de mult apără acolo elementul român și căt de mult asuprește și stîrpește ori-și-ce alt element.

Foița „Tribunei“.

Plevna.

(Tradusă din limba germană de Lotos.)

(Urmare și fine.)

Privirea împăratului era țintită cu plăcere pe fața nobilă mișcată a Principelui.

„Alteța Voastră are dreptate“ — dîse dînsul — „se tratează numai de aceea, înainte de a vorbi mai departe despre operațiunile militare, să hotărîm bazele unei alianțe strînse între Rusia și România, și“ — adăuse el, precînd pe buzele lui juca o expresiune de ironie fină — „domnul Brătianu va avé bunătatea a ne spune condițiile aceleia.“

„Sînt simple“ — răspuse Brătianu — „ele isvorec din starea împregiurării. România e săracă, armata e adunată cu multă osteneală și sacrificiu, și lipsese ici coala material de războiu.“

„Lăsăm acuma“, — întrerupse împăratul — „întrebările materiale, veți determina după trebuință sumele care se cer, așa și materialul de războiu, care îl aveți necesar; toate acestea sînt aplicade anticipativ.“

Brătianu se plecă.

„După aceea“ — dîse el — „e vorba de viitorul țerii noastre. Simburii dezvoltării economice pot prospera numai în deplina neatîrnare. Noi avem — continuă el amărît — puțin

„Cu ce drept se plîng dar' cei din România, că Maghiarii îi asupresc pe Români și le răpesc limba? Cu cît mai îngăduitor e statul român?!“

„Ce ar fi oare în Ungaria, dacă s'ar enunța, că în toate scolile instrucțiunea numai în limba maghiară se poate da și că statul are să administreze toate scolile?“

„Desigur mari lucruri ar fi.“

Fără îndoială mari lucruri ar fi!

Dar' tocmai aici e taina cestiuunii.

În nenumărate rînduri am scos la iveală ridicolul maniei, pe care o au Maghiarii, de a compara statul ungar cu state naționale. Maghiarii nu pot să facă în Ungaria ceea-ce Germanii fac în Germania, Italianii în Italia ori Românii în România. Nu pot, fiindcă au în fața lor „legea pentru naționalități“ și nu pot mai ales, pentru-că expun statul ungar la mari pericole.

Cînd îndeosebi pentru România, care este un stat național românesc, Românii nu sînt legați nici prin învoiele internaționale, nici prin vre-o lege, ca să țină seamă de elementele neromâne, care se află pe teritoriul statului român. Cea mai mare parte din neromânii, care se află pe pămîntul românesc, nici nu sînt cetățeni ai statului român, ci străini în puterea cuvîntului, care au venit în România, ca să ceară ospitalitate dela Români și să exploateze țeara. Și desigur, că Românii pot să hotărască ei înșiși condițiunile, în care le acordă ospitalitatei ploatatorilor sei ospitalitate. Eară cît pentru cetățenii români, care nu sînt de naționalitate română, ei sînt atît de puțini, încât ar fi ridicol să se țină seamă și de ei în viața statului român. Nu o cer nici ei înșiși aceasta, ci sînt mulțumiți cu situațiunea, în care se află.

Dar' lucrul de căpetenie este, că ori-care ar fi atitudinea guvernului român față cu neromânii din România, *complicațiunile interne* nu se pot nasee.

Cu toate aceste frații noștri din România au fost totdeauna, sînt astăzi și nu ne îndoim, că vor fi și în viitor cei mai îngăduitori față cu străinii din România. Nici odată acestia nu au fost jigniți nici în religia, nici în instrucțiunea,

nici în genere în naționalitatea lor. Îndeosebi Ovreii au fost persecutați ca element stricăcios în viața economică și morală, nici odată însă în religia, nici odată în instrucțiunea lor. Biserica catolică s'a bucurat și se bucură de o particulară considerațiune, ear' scolile germane ale luteranilor primesc chiar subvențiune dela statul român. Există afară de aceasta în România scoli maghiare, bulgăresci și grecesci, care toate se desvoaltă sub scutul statului român.

Și nici că au frații noștri din România cuvinte, de a nu fi toleranți față cu străinii, pe care soartea 'i-a aruncat în țeara lor, deoarece-acestia nu pot să amenințe naționalitatea statului român. Limba română se impune ea de ea, și nici odată Românii nu au făcut asupra străinilor presiunea, ca să-și părăsească legea ori naționalitatea, ci din contră atît în România, cît și aiurea între Români, străinii se plîng, că sînt respinși de Români. Românul e atît de mîndru de românitatea sa, încât nu admite drept Român decât pe aceia, în vinele cărora curge sânge românesc, pe fiii celor încuscriți cu Români. Ear' Românul nu cu ori-și-cine se încuscresce, nu cu ori-și-cine mănăncă din același blid.

Și de ce este acum vorba?

De vre-o lege intolerantă?

Nu' e vorba de un proiect, ci de un proiect al guvernului, ci de un *elaborat* al câtorva dascăli, dintre care unul este Român ardelean, ear' celalalt președinte al societății „Carpații“. Dacă e ceva nedrept, dacă e spirit de intoleranță în acest „elaborat“, spiritul acesta de nedreptate și de intoleranță nu e pornit din chiar poporul românesc, ci o urmare a *influenței maghiare*. Dacă se ivesce pe ici pe colo și în România spiritul de intoleranță, el se propagă de aici din Ardeal și anume contra Maghiarilor, care-și caută pâinea de toate zilele în România, este o reacțiune firească contra intoleranței, ce caracterizează pe poporul maghiar.

Nu le vom face nedreptate fraților noștri emigrați în România: e legitimă

indignațiunea lor și firească le este pornirea, de a lovii în Maghiari unde numai pot. Desigur însă, că ne vor face și ei dreptate de a recunoaște, că România nu are să facă politică ardelenască, ci trebuie să se țină de *tradițiunile ei tolerante și liberale*, căci prin aceste accentuează caracterul Românului și numai prin aceste neamul nostru se ridică mai presus de popoarele ce-l încungiuură, numai prin aceste ese la iveală superioritatea etică a rasei române. Alții să fie cît le place violenți și doritori de a trăi din seul altora: noi să rămînem, precum am fost totdeauna, drepti și îngăduitori, cu deosebire binevoitori față cu cei mai slabi ca noi, ca să nu fim dușmăniți în lumea aceasta!

Și de aceea „elaboratul“, pe care „Nemzet“ pune atît temeiu, nu are să fie nici odată „proiect“ și cu atît mai puțin „lege“.

Chiar dacă ar fi însă, — ce e mai departe?!

Nu cumva Maghiarii vor să-și permită în Ungaria ceea-ce Românii pot să-și permită în România?

Dacă „Nemzet“ pune cestiuunea așa, apoi nici nouă nu ne rămîne decât să răspundem: „Haid! mergeți înainte, căci noi, ca Români, nu avem cuvinte de a ne teme de conșdoritori de pace am voi să fim feriți de ele!“

Revistă politică.

Sibiu, 4 Octomvrie st. v.

Generalul Kaulbars rămîne în Bulgaria. Trimisul Țarului desigur nu ține încă de perdută partia și se pregătesce pentru noue agitațiuni. Ba, după-cum asigură oficiosul „Journal de St. Pétersbourg“, generalul se mai bucură încă și de deosebita grație a Țarului, deoarece-Țarul se exprimă cu multă recunoștință despre „devotamentul și abnegațiunea lui“. Ce e drept, guvernul rusesc 'i-a scris, că poate să se abată dela mai departea călătorie, — 'i-a lăsat însă totodată voia să facă ceea-ce îi place lui.

amici în Europa creștină. Din Viena și Londra cu plăcere ne-ar arunca earăși sub jugul turcesc; ne trebuie în contra aceasta un ajutor sigur în concertul puterilor mari, pentru a ajunge scopul cel mai înalt și mai sfînt: ne atîrnarea, pentru care fiecare Român este gata a-și da sângele și inima. Dacă noi acum intrăm în luptă pentru mărirea, gloria și puterea Rusiei, atunci Maiestatea Voastră îmi veți promite ajutorul Vostru neclintit și puternic, ca să ajungem această țintă în ciuda a toată invidia și pisma.

„Alteța Voastră“ — dîse împăratul întorcîndu-se iute cătră principele — „poți conta pe mine. Dacă mânia cerului nu va rupe în bucăți spada Rusiei, atunci România va sta liberă de toată atîrnarea între statele europene; îmi dau cuvîntul.“

Dînsul întinse principelui mîna preste measă, ear' acesta o strînse respectuos, dar' cu căldură.

„Neatîrnarea“ — dîse Brătianu — „ar cere încă un semn extern. România e mai mare, decât cum era odinioară Prusia pe timpul acela, cînd earăși un Hohenzollern 'și-a pus coroana de rege pe cap, ca să deschidă urmașilor sei calea spre o mîrire crescîndă.“

Înterupîndu-l iute, împăratul dîse:

„Pe capul unui Hohenzollern coroana de rege va afla totdeauna un loc demn. Eu nu am puterea de a împărți Coroane, dar' Alteța Voastră poate fi sigur, că recunoașterea Rusiei e hotărîtă

regatului României, și că îmi voi întrebuița toată influența, ca să câștig o asemenea recunoaștere și din partea celorlalte puteri.“

Principele își plecă capul mulțumind, Brătianu continuă:

„Am fost sigur, că dorințele juste ale poporului român vor afla la Maiestatea Voastră spriginul marinimos; e vorba însă și de aceea, că pentru sacrificiul sîngelui român să se asigure partea sa la prețul victoriei. Maiestatea Voastră veți cunoșce ușor după o privire pe hartă, că teritoriul Dobrogei se ține în mod natural de România, și această țeară trebuie să ni se asigure, dacă vrem să ne dezvoltăm viața sănătoasă și energetică, ce avem.“

Împăratul tăcu un moment; părea mișcat de un cuget, pe care se sfa a-l spune; privirea marelui-duce atîrnă cu mult interes de buzele fratelui seu. După o scurtă cugetare dîse împăratul:

„Rusia nu are drept la teritoriul acela și nici dorește de a-l posede; eu voi lucra într'acolo la contractul de pace, ca Dobrogea să fie pentru totdeauna împreună cu România.“

Marele-duce Nicolau își lăsă capul indispus. Principele Carol aruncă o privire asupra lui Brătianu, și acesta continuă:

„Maiestatea Voastră Vați dat dar' învoirea condițiunilor celor mai principale pentru conlucrarea militară a României în războiul comun, și numai aceea mai e de lipsă, a formula aceste

condițiuni într'un contract, care, se înțelege de sine, trebuie să rămîna secret pînă la executarea fiecărui punct, deoarece-ce nu atinge numai pe aceia, cari iau parte. Mai rămîne apoi să se hotărască și forma ajutorării militare.“

„Alteța Sa“ — dîse împăratul puțin mirat, — „a fost înțeles cu propunerea generalului Necopoicinski să lase armata română a intra în pozițiile dela Grivița.“

„De tot drept, Maiestate“ — răspuse Brătianu, — „aceasta e o întrebare cu totul strategică, pentru care nu sînt autorisat a împărți sfat grațiosului meu Domn. Dar' Maiestatea Voastră îmi Veți da preagrațios dreptate, ca eu, ca Român, să am încă și simț și mîndrie națională; în momentul acesta e neatîrnarea țerii mele sigilată, căci cuvîntul Maiestății Voastre e garanță pentru aceasta. Preagrațiosul meu Domn e fondatorul suveran al regatului României, — Maiestatea Voastră încă sînteți suveran și comandant, și Veți înțelege, că Principele meu nu poate conduce trupele sale în luptă sub comandă străină.“

O roșată întunecată se ivi pe fața marelui-duce Nicolau; împăratul își ridică capul cu fală și dîse: „Fratele meu poartă supracomanda preste toată armata, eu singur sînt în cuartirul-general și“ —

„Iertare, Maiestate“ — îl întrerupse principele Carol, care înapoia privirea amenințătoare a marelui-duce Nicolau sumeț și statornic. —

Cele trei note, pe care le-a adresat mai în urmă consulul rusesc din Sofia guvernului bulgar, sînt următoarele:

Sofia, 28 Septembrie (st. v.) Dle ministru! La ordinul generalului Kaulbars reîncep raportul între agenția rusească și ministerul bulgar de externe, spre a da expresiune votului de blam al generalului asupra cuprinsului și a formei notei circulare, din care mi-ați fost trimis ieri o copie. Necludoff.

Sofia, 28 Septembrie (st. v.) La ordinul generalului Kaulbars am onoare a Vă împărtăși, că guvernul împărătesc declară alegerile de ađi de ilegale și le deneagă ori-ce însemnătate. Necludoff.

Sofia, 29 Septembrie (st. v.) Îmi țin de datorință a Vă aduce oficial și în cel mai energetic mod la cunoștință atacul de petri ce s'a săvîrșit asupra agenției rusești din partea poporului adunat pe strade, fără de nici o provocare și în fața poliției. Protestez și în contra crudității, ce s'au comis față cu țeranii bulgari, care au căutat scut la agenție și au părăsit agenția fără arme în grupuri mici și în cea mai mare ordine. Necludoff.

Organul dlui Katkoff are o depeșă din Bulgaria, după care în prima ședință a Săbraniei se va declara de ilegală abdicățiunea principelui Alexandru și acesta va fi provocat a se reîntoarce. Katkoff observă acđ, că mâinile Rusiei prin nimic nu sînt legate. O procedere grabnică ar fi deci tot atît de posibilă ca și necesară. „Novoie Vremia“ asigură, că nu voiesce războiu și arată, că calea prin România ar fi deschisă și că această țeară n'are interes, de a se apropia de Austro-Ungaria. Franca în Vest și România în Orient sînt pentru Rusia doi prețioși aliați; dar' mai poate încă să conteze și la un al treilea.

„Morning Post“ din Londra află, că Rusia ar fi propus Turciei o acțiune comună în contra Angliei și a Austro-Ungariei. Planul cuprinde în sine protectoratul rusesc asupra Bulgariei, ocupațiunea Egiptului prin o garnisoană franco-turcească, și reocupațiunea Bosniei și a Herțegovinei prin Turcia. Deși cu căldură spriginite de Franca, aceste propuneri au fost respinse decătră Poartă, care s'ar fi declarat, că va procede numai în înțelegere cu puterile.

Din fostul al II-lea regiment român de graniță.

— 1886.

Am cetit scrisorile ce ați publicat d-voastre și „Gazeta Transilvaniei“ privitor la situațiunea noastră.

Sînt negreșit scrisori, din cari trebuie să concludem, că sînt un grup de oameni autorul acelora, deoarece ne surprinde tactul, cu care acele scrisori au fost concipate. Ni se pare însă, că sînt trecute prin censura unor oameni „prudenți“ și deci sînt lipsite de obiectivitate încât e evident, că autorii acelor scrisori încungiuță susceptibilitățile.

Dați-mi voiă să fiu eu mai necruțator, și sînt de-igur în dreptul meu a-mi spune părerea fără cruțare.

„Nici nu-mi vine în minte a intra în drepturile Alteței Sale a supra-comandantului. Se înțelege de sine, ca operațiunile cele mai mari ale întregului războiu să fie conduse după voiă și porunca Maiestății Voastre; eu cu plăcere mă supun marelui întreg; dar' acolo, unde stau eu în câmp cu trupele mele române, nu pot suferi nici o comandă nici preste mine, — nici să comandez cineva lîngă mine. Eu nu am dat încă nici o probă în campanie, dar' sînt dator stîndardelor bravei mele armate, sînt dator poporului, căruia i-am destinat viața a mă pune alătura glorioasei armate rusești.“

Marele-duce resuflă nelineștit, un cuvînt violent parea că vrea a dice; totuși așteptă răspunsul fratelui meu, care ședî adîncî în tăcere câteva minute cu capul plecat spre piept. În fine împăratul se sculă:

„Alteța Voastră aveți dreptate“ — dîse el, — „îmi ești un amic la nevoie și Rusia nu cunoaște o amicitie pe jumătate. Principele suveran al României, al cărui cap cu voiă lui D-đeu îl va încununa coroana de rege, se stee, vrednic de viitorul meu, în fruntea armatei lui și a mele. Rog pe Alteța Voastră, ca din momentul, în care veți intra în pozițiile la Grivița, să luați supra-comanda preste întreaga armată rusească și românească, intrunite la Plevna.“

O bucurie sumeată însenină fața principe-lui; un suris mulțumitor se ivi pe buzele d-lui Brătianu; marele-duce plecă privirea posomorît.

Autorul scrisorilor pune prea mult temei pe deputațiunile la locurile mai înalte. Prea bine! Întrebarea e însă, că avem noi să fim totdeauna cerșitori? Situațiunea e prea constituțională și preste tot ar trebui să fim mai harnici noi înșine lăsînd la o parte cerșitoriile. Un singur lucru s'ar pute concedea: Să dăm de scire locurilor prea înalte, că stau afacerile rîu și că interesul acestor locuri preaînalte cere, ca să iee chiar inițiativa pentru studierea cauzei.

Autorul scrisorilor cruță prea evident anumite persoane, încât ne pare, că înșeși aceste persoane sînt colaboratori ai scrisorilor din cestiune.

Atragem atențiunea „stimatului“ dn director al fondurilor grănițeresci asupra acestor scrisori și îl rugăm să „binevoiască“ a crede, că e prea umilită deferența, ce o observă față cu comisarul regesc și e prea rezervată conduita, ce o practică față cu tendențele acestui comisar. Această observațiune i-o facem de cu bună vreme: înainte de a ne fi simțit în poziția să regretăm popularitatea, de care se bucură ađi. Vom regreta pierderea acestei popularități, deoarece dl Ciocanu e om activ și cât nu e însuși destul de destoinic a face treburi mari, se trece cu vederea în lipsa destoiniciei altora. Tocmai pentru aceasta am regreta pierderea popularității d-sale. Omul însă a început a deveni suspect. Și sincer ne doare, că avem să-l perdem. Dar' în sfîrșit ne-a prea infundat cu „tactul“ seu, care, în mic, ne aduce aminte de o asemenea procedură a dlui Bohățel.

Atăția tineri entusiasmați în felul lor și descurajați prin procedura d-sale de a slăbi cu cauză fără cauză entusiasmul lor, atătea puteri mai experimentate, probate dar' oable, — au început ađi să-l suspeteze pe dl Ciocanu în felul lui de a vedea, căci oamenii sînt curioși în felul lor: nu vreau să scie, că dl Ciocanu a fost om prudent, ci spun că e „slugarnic“, ba chiar că această slugărnicie provine din nu sciu ce.

O fi sau nu, noi cei mai „drepti“ îi recomandăm dlui director să nu scape frînele din mîni și îi spuam, că ne temem de această rațiune ultimă.

Vor fi apoi sau nu reii oamenii ce-l încungiuță, sîntem însă de părerea, că oameni ca vicarul Năsăudului, părintele vrășmaș din Bărgău, avocatul Manu din Bistrița, profesorul Maxim Pop, căpitanul Popițanu, profesorii Alexi, Moisil și alții, — îi vor fi negreșit buni sfătuitori.

Dacă profesorul Maxim Pop primesce — în contra concluziilor conferenței naționale din Sibiu — așezîndu-se la președintele comisiunii electivă din cercul Năsăudului, dacă dl Ciocanu primesce în principiu candidatura de deputat al cercului, dacă vicarul ține, că nu e consult să se pronunțe hotărît solidaritatea cu politica acelei conferențe; — dacă avocatul Manu, părintele Vrășmașu, căpitanul Popițanu și alți oameni sînt mai înaintați în ceea-ce va să dică politica hotărîtă, nu ne rămîne decăt să dîcem:

Mai multă pîtrundere în cestiunile de ordine și disciplină națională și mai ales mai multă unire.

Începe a se ivi demoralizarea politică în acest ținut și cauza nu e decăt neînțelegerea situațiunii și neînțelegerea dintre noi.

Avem un vicar, care subscie fără rezervă actele, încât am pute dice, că acest bătrîn de inimă și-ar subscie — în entusiasmul seu pentru cauză — și sentența de moarte; avem oameni experți, cum e profesorul Maxim Pop, care ar lăsa

„Alteța Voastră“ — continuă împăratul — „Veți lua unul dintre generali mei ca șef al statului Vostru major, pentru-că Veți ave lipsă de unul, care să Vă sfătuească, unul care să cunoască bine organizarea și tactica armatei mele. — Generalul Sotov, care comandează al patrula corp, va fi foarte potrivit pentru postul acesta, deoarece el cunoaște foarte bine împrejurările dela Plevna și“ — continuă împăratul întorcîndu-se cătră generalul Necopoicinski — „generalul Krylov să iee, până una alta, comanda corpului al patrula“.

„Mulțumesc Maiestății Voastre foarte respectuos“, — dîse principele Carol; — „eu și Românii mei vom justifica încrederea pusă în noi, și sper, că cu ajutorul lui Dumnezeu voi conduce trupele Maiestății Voastre și ale mele la isbîndă“.

„Afacerile dar' sînt terminate“, — dîse împăratul voios în ton de conversație — „dl Brătianu și generalul Necopoicinski se vor îngriji de pregătirile politice și militare; n'am decăt de a Vă ruga, Alteța Voastră, să Vă restaurați de ostenelele călătoriei cum veți pute mai bine în cartirul acesta modest, pe care Vi-l pot oferi“.

Principele se despărți prietinesc de împăratul; întinse mîna marelui-duce, care înapoiă salutarea cu receață, dar' complexant, și părăsi apoi cu ceialalți domni odaia, spre a merge — pe trecut de generalul Rylejev și de adjutantul,

și el din ambițiunea lui și chiar și din răutatea față cu oamenii, ce se ridică preste ambițiunea d-sale; avem pe dl Ciocanu, care desigur se află în mare perplexitate față cu disordinea morală, ce există în societatea noastră, încât lipsese disciplina ce duce la treabă, îl avem pe dl Ciocanu, ca pe o putere organizatorică, ba e chiar unicul om, care mai cu sistem ar pute crea oameni și solidaritatea, lasînd puțin din „prudența“ mărghinășă cu slugărnicia — și nu ne rămîne decăt să ne înțelegem și să urmăm disciplinați cu precauțiune pe cel mai vrednic.

Drepturile noastre grănițeresci nu sînt din secolul al 13-lea ca ale Sașilor, ci din timpul actualului Monarch; aceste drepturi sînt acordate de acest Monarch în urma serviciilor, ce au adus locuitorii cauzei dinastice. Apoi nu vom rătăci creșed, că această casă domnitoare are dreptul să apere premiile, ce le-a dat credincioșilor sei. Sîntem dar' în poziții mai favoritoare decăt „Universitatea săsească“ și totuși nouă ne substitue comisarul Bánffy și pe secretarul seu ca controlor al deciziunilor noastre și vom avé „onoarea“, a vedea acuși și pe „inașul“ dlui Bánffy controlînd desbaterile noastre, ce le ținem în memoria înaltei case domnitoare. Acuși o să ne plecăm capurile și la vederea huszarului „Ilustrății Sele“.

Mai multă:

Solidaritate națională, înțelegere între noi și mai mare ambițiune, căci cu „plecăciuni“, ori fără ele, noi perdem, și mai mult perdem neînțelegînd situațiunea. X.

Corespondențe particulare ale „Tribunei“.

Beiuș, 10 Octombrie n. 1886.

(Afacerea gimnasiului din Beiuș.) În sfîrșit ni s'a dat răspuns la corespondența noastră, ce privește afacerea gimnasiului din Beiuș.

Înainte de toate ne punem întrebarea: ce răspuns ni s'a dat? Ne cuprinde însă un sentiment de îaduoșare, când vedem înaintea noastră un astfel de răspuns.

Ne vine a crede, că d-nul Dumbrava n'o fi scris serios cele mai multe șiruri din corespondența sa; mai mult credem, că ne-a răspuns în glumă, căci și noi am cetit-o cu un oare-care zîmbet.

De aceea din răspunsul lui:

1. Scoatem la iveală neadevărul: „că am trage la îndoială simțul neaós de naționalitate al directorului și al corpului profesoral“. Noi am đis: cunoaștem foarte bine atitudinea directorului actual precum și a unor dascăli ce îl au în drag.

2. Scoatem la iveală mai departe neadevărul: „că am pretinde, ca directorul și profesorii români să dee cu barda în lună, să facă politică“. Noi am đis: că cei-ce sînt în fruntea gimnasiului trebuie să scie, că numai până atunci au încrederea publicului român, până când se scie, că nobila lor chemare și-o împlinesc cu sfințenie: cum n'o fac asta, îndată părinții nu mai sînt hotărîți să-și trimită copiii la scoala lor.

3. Scoatem la iveală tot mai departe neadevărul: „că institutul se presentă ca și când ar fi în decadență“. Să fim bine înțeleși; noi am đis: Ne sîngeră inima de durere, când ni se spune, că ađi institutul e în păgînire.

care era merit pentru serviciul de onoare — în odaia, ce era întocmită pentru dînsul și suita sa.

„Ce înjosire!“ — strigă marele-duce după-ce se află singur cu fratele seu, împăratul. — „El ne prescrie condițiuni și noi trebuie să le acceptăm! Dînsul, străinul, voiesce să comandeze trupele rusești!“

Sotov e șeful seu de stat-major — dîse împăratul — „comanda e numai o formă de onoare, care a trebuit să i-o concedem; poate că totuși trebuia să-i refus, dar' dînsul e un Hohenzollern, și de numele acesta atrîna victoria“.

Marele-duce clătina din cap, el încă tot nu voia să-î dee drept fratelui seu.

„Și Dobrogea“ — dîse el — „Tu i-ai promis Dobrogea; — să pierdem noi totul pe țermurii Dunării?“

„Totul?“ — dîse împăratul surprins — „nu ne rămîne nouă Basarabia?“

„Basarabia?“ — strigă marele-duce — „Basarabia, care a trebuit să o concedem Românilor?“

„Fii liniștit“, — dîse împăratul cu seriozitate solemnă — „a relua Basarabia e o datoriă de onoare cătră suverinul tatălui nostru; eu voi împlini această datoriă; chiar dacă toată lumea s'ar pune în potrivă, Basarabia earăși va fi a noastră“.

4. Scoatem la iveală în sfîrșit tristul adevăr, că dl Dumbravă, ca profesor la gimnasiul românesc, nu scrie bine românesc și în consecunță nu ne-a înțeles bine. Ar face foarte bine dar' dl Dumbravă, pedagog fiind, să nu se joace cu cuvintele și când scrie, să-și dee seama înainte de toate, că ce scrie.

Prin corespondența noastră:

1. Am constatat, că la gimnasiul din Beiuș se petrec lucruri, care n'ar trebui să se petreacă, — și aceste le-am aflat în urma unor date, ce răspund întocmai realității.

2. Am đis, că gimaasiul s'a clădit pentru tinerețea română, și acei profesori ar comite păcatul cel mai greu, când își permit luxul, ca sub firma gimnasiului românesc să crească tinerețea contrar intențiunilor marelui fondator.

3. Am cerut, ca să se pună odată sfîrșit acelor lucruri, ce numai cîstine nu fac gimnasiului românesc de aici.

4. Am constatat, că la gimnasiul de aici sînt unii dascăli, ce nu au menirea de a crește tinerețea.

5. Am atras atențiunea Ilustrății Sale asupra lucrurilor, ce se petrec aici, fiindcă El și numai El este competent să-î tragă la dare de seamă pe cei-ce nu-și împlinesc chemarea lor cu sfințenie.

6. Am pretins, ca la gimnasiul de aici oamenii să țină seamă de mersul literaturii noastre în direcția cea nouă, ei să nu se izoleze, căci aici e vorba de partea cea mai fragedă a corpului nostru, de vîstării neamului nostru, ear' ei trăiesc pentru viitor și nu pentru trecut.

Să nu vină dar' dl Dumbravă să ne răspundă altcum de cum ar trebui, să nu facă salt de cuvinte pentru ceea-ce noi dăm mai bun din avutul nostru, să nu tragă la îndoială, că în sfîrșit sentimentul opiniei publice nu se revoltează de ceea-ce se petrece aici. Ori doar' dl Dumbravă nu simte rîul ce bîntue aici? Și nici nu ne vine a crede, că toți profesorii sînt solidari cu răspunsul lui, căci sciu ei prea bine, că nu asta am cerut noi.

Unui om, care are menirea să crească tinerețea, nu-î este permis nici când a răspunde în farse goale, când e vorba de o cestiune așa importantă. Datele ne sînt cunoscute și scim ce trebuie să înțelegem sub ele.

Cunoaștem foarte bine poziția penibilă a profesorilor noștri și mai ales a acelor de aici; nu poartă ei vina, că sînt în această situație, și fie ei siguri, că aceasta o scie întreagă opinia publică românească. Avem ađi un singur om în diecesă, care nisuesce đi de đi cum să ridice gimnasiul la însemnătatea sa și nimenea nu-î poate tăgădui meritele ce le are Ilustritatea Sa Episcopul actual Pavel pentru gimnasiu. Avem credința, că El va face cu timpul toate, căci are o inimă de Archiereu, care e pururea îngrijitoare pentru fiii sei sufletesci.

Nu o va face — căci nu o poate face — pentru cei-ce nu-și împlinesc chiamarea lor. Ar trebui dar', să scie acei domni profesori, că ei au să-și împlinescă chiamarea în ori-ce împrejurare, căci oamenii destoinici se cunosc numai în împrejurări grele. Nu este lipsă, ca ei să schimbe situația, vor schimba-o alții, se vor schimba ele prin forța lor; atunci apoi și numai atunci se va vedea, al cui e meritul, că a putut să răsbească cu demnitate și în zilele negre.

Căci încă odată: dacă lucrurile nu vor lua altă direcție, dacă nu ni se dă garanța, ca copiii noștri să fie crescuți potrivit firei Românului, atunci nici noi nu mai sîntem hotărîți să-î dăm la scoala lor.

Și să o creadă dl Dumbrava, că noi stăruim și vom stăruî hotărît; căci aici nu poate fi vorba nici de el, nici de mine, ci de viitorul copiilor noștri.

Călătorul.

Cronică.

Concesiuni pentru construirea de căi ferate. Ministrul ungar de comunicațiune a dat următoarele concesiuni prealabile pentru construirea de căi ferate: deputatului Gabriel Ugron: a) o cale ferată vicinală dela Seps-Sân-Georgiu prin Chezdi-Oșorheiu și Brețcu până la pasul Oituz; b) dela Brașov prin Ozun până la Chezdi-Oșorheiu; c) dela Gurghiu-Sân-Miclaș prin Sarhegy până la Ditro; toate pentru durata unui an; — contelui Ioan Nemes pentru construirea unei căi ferate vicinale dela Vulcan prelîngă Zărnesci până la Brașov și de aci prin Prejmer și Seps-Sân-Georgiu până la Chezdi-Oșorheiu, eventual până la Poiana-Sarată, pe un an.

Curs de învățămînt pentru funcționari-adjuncți de telegraf. Se escrive un curs de 3 luni pentru funcționari-adjuncți, cari sînt de a se aplica la oficiul telegrafic, cu o leafă de 600 până 800 fl. la an și cu cuincuenale de 100 fl. Acest curs se va deschide cu 15 Noem. în Budapesta. Pentru primirea cursului acesta, au de a se adresa concurenții la ministerul de comunicație. Primiți vor fi numai indiviđi, cari pot dovedi, că sînt de nascere

din Ungaria, sau au primit dreptul de cetățean maghiar mai târziu, cari posed limba statului perfect atât în scriere cât și în graiu, cunosc bine limba italiană, germană, franceză sau engleză, au absolvat cel puțin 6 clase gimnaziale sau reale sau au absolvit cu succes scoala de subofitieri a vre-unui regiment. Cererile au de a se face în limba maghiară și de mână proprie, și sunt de a se alătura acestor cereri: 1. cartea de botez; 2. un atestat medical despre starea sanitară și despre constituția suplicantului; 3. un atestat dela oficiul administrativ despre purtarea morală; 4. testimoniul ultimei clase absolvate cu succes. Aceste cereri sunt a se trimite cel mult până în ultima Octombrie n. — Suplicantii vor fi supuși unei examinări spre a se dovedi destoinicia lor în limba maghiară, în ortografie și caligrafie, precum și destoinicia în vre-una din limbile amintite, și atrîna primirea la cursul telegrafic dela rezultatul acestei examinări.

Procesul de presă al diarului „Zastava“. În numărul de ieri al foii noastre am fost publicat, că diarului sârbesc „Zastava“ i-s-a fost intentat proces de presă din partea procurorului din Budapesta. Articolul incriminat a fost publicat în numărul din 13 Decembrie 1885 al numitului diar și are între altele următorul pasagi: „Dușmanii Sârbilor și ai Croaților au prins cei mai buni pesci din lac. Până când noi rivalisam pentru dictatura din Budapesta sau cea din Viena, și ne jigniam unii pe alții, au fost ocupate mărgăritarele noastre Bosnia și Herțegovina. În decursul luptei noastre, violau dușmanii cele mai scumpe ale noastre interese, au tăiat aripile aurii ale Matifei, au ridicat libertatea de presă și de vorbă, și au înmormântat neatîrnarea judecătorilor în țările noastre. Numai dacă ne unim, putem să fim tari și să dîcem împreună cu Gladstone „jos mâinile!“

Pentru acest articol a fost pus sub acuză redactorul responsabil al „Zastavei“ Iasa Tomics, și în 13 l. c. s'a ținut pertractarea principală înaintea curții cu jurați din Budapesta. Acusatul s'a apărât în limba germană. Jurații au afirmat întrebarea: „a comis Iasa Tomics prin publicarea articolului incriminat, delictul de agitare contra naționalităților?“ și în urma acestei afirmări a fost condamnat din partea tribunalului la 3 luni închisoare și 600 fl. pedeapsă în bani. Incondamnarea nu a voit să apeleze, de aceea a fost dat imediat procurorului, spre a-și împlini pedeapsa. — Vom reveni.

Maghiarisare. În Șeica-mare s'a deschis în 6 Octombrie o școală populară de stat. Numărul elevilor e 5, ear' al elevilor 13. Ca învățator funcționează un anumit Koncz, absolut al preparandiei de stat din Deva, ear' ca învățătoare d-na Wilhelmina Lindner, fiica profesorului dela universitatea din Cluj, Dr. Gustav Lindner.

Restanțele la tabla reg. din Budapesta. Cetim în „Pester Lloyd“ din 15 Octombrie: Restanțele la tabla reg. din Budapesta cresc mereu. Până acum numărul lor se urcă la 30.000. Fie-cine vede, că cu înființarea unui mijloc de ajutorare provisor, nu se va pute ajuta acestei calamități.

Catedra pentru dentisti la universitatea din Budapesta. Ministrul cultelor și instrucțiunii publice Tréforta decis a forma o catedră pentru dentisti la universitatea din Budapesta. înainte cu 10 ani a fost înaintat corpul profesoral la facultății de medicină un proiect pentru înființarea acestei catedre.

Himen. Dl Iuliu Ciuciu, oficial la judecătoria reg. cercuală din Hațeg și-a încredințat de viitoarea-i soție în 2/14 Octombrie a. c. pe domnișoara Irina, fiica dlui director de poliție George Balaș din Hațeg.

Semne de toamnă lungă. Ni se scrie din Bărcea-mică (comit. Hunedoarei), că acolo s'a aflat cumpina albă înflorită a doua oară; măr înflorit și în urma florilor mere mici făcute adoua oară.

Arderea pământului în Ungaria. Foile anuntă, că în comuna Udvár, pământul, care este turbos, s'a aprins, și că focul se întinde acum și pe locurile cultivitate ale Saretului. În unele locuri, focul pîtrunde până la un metru în pământ, și cum află un aliment în sol, el se întinde în livadie, și a mistuit deja mult fîn, porumb și sfeclă. Incendiul se întinde pe o suprafață de o mie arpenți. Se silesc să-l oprească, săpând șanțuri. Acest mijloc ar fi bun, dacă aerul ar fi liniștit, dar' vîntul împinge scînteile prest șanțuri.

Programa sfințirii catedralei în Curtea-de-Argeș: Sâmbătă, 4 Octombrie: 1. Regele și Regina vor sosi la Curtea-de-Argeș, la oarele 3 după ameați, în sunetul clopotelor și vor fi primiți decătră autoritățile civile și militare. 2. La oarele 4 se va oficia vecernia în prezența Maiestăților Lor decătră Preasfințitul episcop de Argeș, încungiurat de clerul eparchiei sale. Duminică, 5 Octombrie: 1. Plecarea Maiestăților Lor dela reședința regală, la oarele, 8 trei sferturi dimineața, va fi anunțată prin 21 lovituri de tun și toate clopotele din oraș vor suna. 2. La oarele 9, Maiestățile Lor vor sosi la biserică episcopală. 3. În curtea bisericii va fi așezat un batalion cu drapelul și muzica în cap. 4. La intrare în curtea Maiestăților Lor vor fi primite de domnii miniștri, de autoritățile comunale, județene și de reprezentanții diferitelor județe și din țeară; ear' la intrare în biserică de înaltul cler și de preoțime. 5. După intrarea Maiestăților Lor în biserică se va începe sfințirea

bisericeii, care va fi urmată de sfînta liturgie. Terminându-se sfînta liturgie, asistenții vor părăsi biserica, spre a aștepta în curte eșirea Maiestăților Lor, precedați de înaltul cler. 7 După cuvîntarea Regelui adresată poporului și discursul dlui ministru al cultelor și al instrucțiunii publice, se va face încungiurătoarea bisericeii. 8. Sfinșitul acestei mari și sfînte sêrbători va fi însemnat prin salve de artilerie și prin sunetele clopotelor, ear' muzica va întona în tot timpul imnul național. Luni, 6 Octombrie Maiestățile Lor vor pune, la 9 oare, temelie noului palat episcopal.

Doctorul Nerset Mariann?? Sub acest titlu cetim în „Românul“: „Unul din colaboratorii „Românului“, dl Ghibănescu, a vorbit ieri de cartea dlui doctor cernăuțean, bucovinean sau nu știu cum. Cine este acest enigmatic doctor, pre care Bucovina îl caută printre fiii și locuitorii sei și nu-l găsește nici de frică? Cine se fie acest teolog erudit, care-i dă zor mereu, că nu e popă, ci un simplu muritor? Nimeni nu-l cunoaște, nimeni nu mai aude de dînsul până acum când îl apucău înfîntările religioase, logice și polemice. Astfel fiind, mulți, foarte mulți sorți de adevăr curat și lămurit au aceste rînduri publicate de „Epoca“ de aseară:

„Aflăm „dintr'un isvor vrednic de credință, că autorul broșurei „Pravoslavia română față cu dreapta credință română“ este însuși episcopul pal Camillo din Iași, care a scris-o astă-vară în satul Saboani, împrumutînd cărțile bisericești ortodoxe, cu cari s'a slugit, dela cîntăreții de pe la bisericile românești din partea locului. Dacă prin urmare desaprobarea acelei broșuri decătră monseniorul Palma, metropolitul papal din București este sinceră, ne așteptăm la depărtarea episcopului Camillo. Căci desigur, sf. „sinod al României nu va pute suferi în țeară „nise agitatori, ce își permit a insulta națiunea și biserica română, grămădind asupra-i disprețul cetățenilor.“

Adaugem pentru a sfinși din parte-ne, că un lucru ne chinuie gîndul: de ce o fi venit la două, trei ciasuri după sosirea „Pravoslaviei“ în București, de ce o fi venit așa de iute decătră arhiepiscopul de la pîdăre a monseniorului Palma, la cele mai multe diare bucuressene? De ce? — E încă mister în această pectură, care reamintese pe aceea a cocoșului lui Petru Apostolul!!

Earăși „Pravoslavia“ dlui Dr. Nerset Mariann! „Epoca“ scrie: „I. P. S. Iosif Metropolitul Moldovei, care prin încetarea din viață a Metropolitului-Primat, este de drept președintele Sf. Sinod, adînc mișcat de descoperirea, că însuși episcopul papal Camillo din Iași este autorul broșurei „Pravoslavia“, prin care se injuriiază întreaga ierarhie ortodoxă, a ordonat o riguroasă anchetă, spre a sesisa pe Sf. Sinod dela începutul sesiunii viitoare, cu cestiunea propagandei papistașe, și a provoca pe guvern, de a lua măsuri de repreșiune contra agitatorilor.“

Emigrarea Ovreilor din România. Marți în 30 Septembrie v. au plecat din orașul Iași cu trenul de dimineață, 150 de suflete de Ovrei spre America. Pe peronul gării se aflau peste o mie de Ovrei veniți de a ura corelișanilor lor emigrați călătorie bună și îndeplinirea scopurilor. „Curierul Bălășan“ află că, cu ocaziunea anului nou din zilele trecute al Ovreilor, s'au trimis de Ovreii din America cătră cei din Iași peste 4000 bilete de felicitări, și totodată cu stăruință îndemnându-i de a emigra și ei în America, bine înțeleși, la locul traiului bun și al înlesnirilor de a pute strînge bani, deoarece în fiecare și sosesc mandate de sute de lei în aur dela cei din America, destinate pentru familiile lor din România.

Odoarele vechilor domni români. „Curierul B.“ spune, că ministrul cultelor din România a trimis la Cernăuți pe dl profesor Bianu, ca să reproducă fotografia obiectelor eclesiastice depuse la expoziția de acolo, și care sînt proprietatea metropoliei ortodoxe române din Bucovina. Acestea sînt odoarele vechi ale marilor domni români, ce zac în mănăstirile române din Bucovina.

Ruine romane. La Severin în interiorul ocalelor, pe unde se sapă pentru instalarea unor tuburi pentru conducerea apei în diferite direcțiuni, s'a găsit la o adîncime dela suprafața pământului ca de 3 metri un zid, pe care locuitorii spărgîndu-l, s'a constatat a fi fost un canal din timpul Romanilor, avînd ca trei metri grosime și cinci metri lărgime. Direcțiunea acestui canal este dela Dunăre spre Meađa-noapte; lărgimea interiorului permite unui om de a merge călare înlăuntru. Construcțiunea este atît de tare, că abia a putut fi spart cu dinamită.

Asasinarea unui canonic. Se scrie din Veneția: Canonicul dela biserica San Marco, Don Biachini a fost asasinat de un pumnal, în momentul când a eșit dela vecernie. Asasinul e un ex-diacon cu numele Vianelli, a cărui trecere la protestantism — înainte de asta cu ani — a făcut mare șgomot. Dînsul a fasonat, că motivele principale ce l-au condus la îndeplinirea crimei, au fost multele șicane, ce le-a suferit din partea lui Biachini, și cari șicane l-au dus la apostasie. Anume pentru a-și răbuna asupra canonicului a fost venit dînsul la Veneția.

Încercarea de sinucidere a unei călugărițe. Din etagiul prim al mănăstirii Studen-

nitz din Stiria-de-jos, s'a aruncat o călugăriță cu intențiunea de a se sinucide. Dînsa însă se s'a lovit rîu, și a fost adusă înapoi în mănăstire. Se vorbesce, că ar fi ținută fără voia ei în mănăstire, și acesta ar fi motivul sinuciderii.

O carte a Principelui Alexandru Battemberg. „Telegraphul“ află dintr'o sorginte autorizată, că Altea Sa Principele Alexandru Battemberg are de gînd a tipări un volum de documente privitoare la ultimele evenimente din Bulgaria. Acest volum se va pune sub presă la Viena.

Pregătirile Muntenegrului. „Pol. Corr.“ împărtășese, că locuitorii districtelor grănițeresci muntenegrene se vor împărtăși numai decăt cu de nou sositele puscii ce se încarcă pe dîndrît și vor face exerciții cu ele. Pentru transportarea acelor, ministrul de războiu Plamenac a recurat toate carele și caii disponibili.

Conferență de învățatori în Montenegro. În Cetninie s'a ținut zilele aceste o conferență generală a învățătorilor montenegreni. La această conferență ministrul de instrucțiune a împărtășit, că la ordinul principelui scolile populare se vor întregi prin o a cincia clasă și se vor mai înființa alte 14 noue scoli populare.

O scenă sângeroasă în Nizza. În casinul Mont-Carlo din Nizza s'a întemplat în zilele acestea o scenă îngrozitoare. La measa de joc ședeau 7 persoane, între care și un pretins conte rusesc, suspectat de a juca fals. Făcut atent de ceilalți, se scosese deodată și lovesce cu pumnul în obrazul unuia dintre jucători. Ceilalți s'au ridicat să vină întru ajutor, și așa s'a născut o luptă formală cu revolvere și cuțite. Resultatul luptei a fost: doi morți și doi răniți.

Contribuiri pentru școala superioară de fetețe din Sibiu.

(Continuare din nr. 174 al „Tribunei“.)

La apelul comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ de a contribui cu mijloace bănești la înființarea și susținerea școlii superioare de fetețe cu internat, au mai răspuns:

Prin lista nr. 154. (Colector Ioan Turcu, proto-notar în Făgăraș): Basilicu Stanciu, c. r. căpitan în Viștea-inf. 3 fl.; Daniil Gremoiu, vice-comite în Făgăraș 2 fl.; Ioan Turcu, proto-notar 7 fl.; George Borza, notar în Viștea-inf. 1 fl.; Nicolau Budacu, proprietar în Opre-Cărțișoara 1 fl.; Nicolau Opris, notar în Ucea-inf. 1 fl.; Stefan Necșa, controlor în Făgăraș 1 fl.; George Negrea, preceptor în Făgăraș 1 fl.; Ioan Maneuța, primar în Poiana-mărului 1 fl.; Aldimir Badiu, notar în Zernesi 1 fl.; Iacob Popenciu, vice-not. 2 fl.; Ioan Mardan, par. în Sămbăta-super. 80 cr.; Petru Leluț, arîndator în Beșimbac 50 cr.; George Monea, vice-not. în Beșimbac 30 cr.; Cucuic Ioan, proprietar 1 fl. Suma listei 23 fl. 60 cr.

Prin dl colector Nicolau V. Perlea din Brăila: dela Nicolau V. Perlea, comerciant 40 lei; Petru I. Bancotescu, comisionar 40 lei; Vasile P. Sassu, comerciant 20 lei; Anonim 10 lei; Toador Dobrescu, avocat 40 lei; Ioan Negulescu, avocat 20 lei; Stefan Dobresa, căpitan în retragere 10 lei 50 bani; Constantin Georgescu, avocat 10 lei; Necunoscut 5 lei; P. Moisescu, profesor 5 lei; Nae 4 lei; Căpitan Morțun, veteran 2 lei; Bărzănescu, farmacist 5 lei; I. Popea 5 lei; Nae Chivulescu, comerciant 10 lei; Atanase Popesciu, profesor 5 lei; Cosma D. Purcăra, comerciant 5 lei; C. I. Olteanu, ampoiât comercial 2 lei; Nedescifrabil 10 lei; Aurel Bunea, ampoiât comercial 2 lei; I. C. Panțu, comerciant 4 lei; G. G. Petcu 5 lei; Ioan B. Micu, restaurateur 5 lei; C. Molandac, comerciant 5 lei; Răducan Furtunese, ampoiât 2 lei; N. Vălcu, profesor 3 lei; cu tot: 274 lei 50 bani, sau în v. aust.: 118 fl. 03 cr.

A mai dăruit în favorul școlii de fetețe Preacuvioșea Sa dl archimandrit și vicar archiepiscopesc Nicolae Popea din Sibiu 50 fl. Suma totală 6719 fl. 80 cr., în obligațiuni 200 fl., 932 fl. 43 cr. în libele de depuneri.

Comitetul Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Din Selagiu.

Șimleul-Selagiului, 26 Sept. v. 1886.

1. Un despărțiment model al „Asociațiunii transilvane“. 2. A VI-a adunare generală a „Reuniunii femeilor române selăgene“. 3. Banchet. Bal. (Urmare.)

Ocupînd scaunul presidial, Stimata doamnă Maria Cosma, născută Dragoș, v. președinta „Reuniunii femeilor române Selăgene“ și aducînd la cunoștința adunării generale, că doamna Clara Maniu născ. Coroian, președinta reuniunii, din incidentul unei sêrbări familiare, nu poate lua parte activă la adunarea generală din acest an, prin o vorbire mîduoasă, instructivă și însuflețitoare declară de deschisă a VI. adunare a „Reuniunii femeilor române Selăgene“.

Adunarea primesce cu viue aplause vorbirea doamnei Cosma și hotărăse, ca, din incidentul sêrbătoarei din familia doamnei președintă, pe cale telegrafică să se comunice urările de felicitare ale reuniunii.

După aceasta dl secretar Andreiu Cosma cetește raportul anual despre activitatea comitetului:

„Mărită adunare generală!
„Menirea Reuniunii noastre e circumscrișă în ș-ul 2 al statutelor, definiată fiind în cuvintele: înaintarea învățămîntului poporal și a industriei de casă cu deosebit respect la sexul femeesc din acest comitat.

„Mijloacele modeste, de cari dispune această reuniune jună, până acum nu i-au conces, ca prin fapte palpabile să corăspundă chemării sale care ar fi să se manifesteze în prima linie prin înființarea sau ajutorarea unei școale de fetețe, căci deși nu se poate contesta bunăvoința și însuflețirea, cu care este îmbrățișată reuniunea din partea publicului român, dar' acestea în sine fără un sprigin material mai eficace sînt suficiente, spre a o susține în starea de acum; dar' se nu așteptăm a vedea în curînd realizată aspirațiunea noastră dorită: „școală de fetețe“ pentru femeia română Sălăgiană.

„Poftiți să vă conving cu date statistice despre adevărul aserțiunilor mele?

„În comitatul Selagiului, care numără peste 106.000 suflete române, această mică societate de femei abia intrunescce astăzi 19 membri fundatori și 48 membri ordinari. O disproporțiune frapantă aceasta, față cu numărul populațiunii române din comitat și față cu numărul însemnat al clasei culte ce posedem.

„Numesc frapantă această disproporțiune, căci precum vedeți abia din 2000 suflete române s'a aflat câte unul, care, ascultînd apelul femeilor române selăgiene, se fie grăbit a se angagia sub stîndardul cultural al reuniunii.

„Urmare aceasta a indiferentismului, ce ne caracterizează mai pe toate terenele. Acest indiferentism aci este cu atît mai puțin excusable, fiindcă este la mijloc creșterea femeilor române, care în trecut au fost cel mai expres susțitor al neamului și limbei noastre; în prezent este chemat a nutri încrederea în puterea noastră culturală și a pune baze solide pentru viitor, când earăși femeia română va fi chemată a pune cununile delauri pe capetele acelor, cari ca Moise prin pustie, vor conduce națiunea în cultură și apoi într' cultură o vor introduce și ridica în societatea altor națiuni civilizate.

„Reuniunea noastră, la finea anului de gestiune a dispus de o avere de: 1227 fl. 9 cr.; în decursul anului s'a sporit în capital cu 199 fl. 78 cr., prin urmare ađi dispune de 1425 fl. 34 cr. v. a., și prelîngă acestea, interese capitalitate 305 fl. 60 cr., de tot; 1720 fl. 94 cr., precum vă puteți convinge din rațiociniile doamnei cassieră acudate aci sub „/“ și subșternute onor. adunări pentru cenzurare.

„Va să dîcă Reuniunea în decursul vieții sale de 5 ani prelîngă ceea mai severul comisiari, abia a ajuns la o sumă modestă, ca pe fiecare suflet de limba și legea românească din Selagiu să cadă 15 cr. într'o cauză întiețitoare, ba pot dîce, cauză de onoare pentru noi.

(Va urma.)

Din public.)*

Aviș.

Fac cunoscut d-lor învățatori, că înaltul minister reg. maghiar de culte și învățămînt cu datul din 5 Iunie a. c. Nr. 21.596, a oprit din școală manualul meu „Introducere în geografie“ (Partea II., ediția II.) tipărit în 1881; dar' manualul meu tot cu aceeași numire Partea I., ediția III., din 1886 nu este oprit și dacă cuiva s'ar face vre-o observare, provoace-se la ediție, la partea și la an.

Mai fac cunoscut, precum-că manualele: „Micul legendar“, „Abcd german-român“ și „Cîntările Vitelemului“ cele din bătrîni, au eșit de sub tipar, ear' peste 8—10 zile se vor expeda d-lor abonenți.

Ioan Tuducescu.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 16 Octombrie n. Casa deputaților. Răspundînd la interpelațiunea în afacerea Herbert, ministrul-president a declarat, că, ce e drept, ofițerul de rezervă în sensul legii e supus în casuri penale, civile și politice judecătorilor civile, în casuri însă, precum e și cel din cestiune, unde un ofițer dereservă ofensează fără nici o treabă pe un ofițer mai înalt, a fost la loc tribunalul de onoare și și sentența lui e justificată; ministrul-president nu va lua deci nici o dispozițiune în această afacere. Interpelantul Komjathy combatte concepțiunea, ca-și-cînd pe el l-ar fi condus motive personale, de a face interpelațiunea. Lui îi prescrie numai principiul și dorește, ca răspunsul ministrului-president să se facă obiect de dezbateră. Majoritatea a luat însă la cunoștință răspunsul.

Szemnecz interpelează asupra periodului, când va intra în vigoare legea pentru gloate.

Director: Ioan Slavici.
Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Mihail Pop (din Naprad), la trib. reg. din Zălau; — la rămasul după: Gavriel Ciontoș; Stefan Nagy și după Susana Lörincz, — la trib. reg. din Zălau.

Citațiuni:

— Irimie Dirjan, a cărui ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se insinua într'un an la jud. cerc. din Gherla. — Ioan Tincu, a cărui ubicațiune nu se scie, se provoacă a se infățișa pe 17 Noemvrie a. c. la trib. reg. din Elisabetopol. — Nicolae Bucur și soția Maria, a căror ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se insinua pe 3 Noemvrie a. c. la jud. cerc. din Brașov. — George Ardelean, a cărui ubicațiune nu se scie, se provoacă a se insinua pe 6 Noemvrie a. c. la jud. cerc. din Săn-Miclăușul-mare.

Concursuri:

— Un post de executor la jud. cerc. din Seghedin. Concursurile sînt a se trimite în 4 săptămâni la presid. trib. reg. de acolo. — Un post de scriitor la jud. cerc. din Câmpeni. Concursurile sînt a se trimite în 4 săptămâni la presid. trib. reg. din Alba-Iulia. — Un post de vice-notar la jud. cerc. din Hălmașiu (com. Aradului). Concursurile sînt a se trimite în 2 săptămâni la presid. trib. reg. din Arad. — Un post de conducător de cartea funduară cl. III. la trib. reg. din Panciova. Concursurile sînt a se trimite în 2 săptămâni la presid. trib. reg. de acolo. — Un post de practicant de drepturi la jud. cerc. din Cohalm. Concursurile sînt a se trimite în 2 săptămâni la presid. trib. reg. din Elisabetopol.

Economic.

Piața din Sibiu, 15 Oct. Grâu hectolitra 74—80 chilo fl. 4.60 până fl. 5.40, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.40, până fl. 4.20 sêcara 66 până 72 chilo fl. 3.10 până fl. 3.50, orș 58 până 64 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, ovês 38 până 45 chilo fl. 1.60 până fl. 2.—, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.80 până fl. 4.20, mëlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, sêmênță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, linte 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 48.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sêu brut fl. 20.— până fl. 24.—, sêu de lumini fl. 34.— până fl. 36.—, lumini turnate de sêu fl. 44.— până fl. 46.—, săpunul fl. 24.— până fl. 26.—, fên 100 chilo fl. 1.20 până fl. 1.60, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.25 până fl. 3.—, spirtul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr., carnea de vițel 20 până 36 cr., carnea de porc 40 până 44 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouș 10 cu 15 până 17 cr.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 14 Oct. n. s'a notat: unguesci bêtărâni grei — cr. până — cr. unguesci grei, tineri — cr. până 43.— cr., de mijloc 44.— cr. până 44.1/2 cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr., marfă țerânească, grea — cr. până — cr., de

mijloc 43.— cr. până 43.1/2 cr., ușoară 44.— cr. până 44.1/2 cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% compenți la gară.

Bursa de Budapesta

din 15 Octomvrie st. n. 1886.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes Rentă de aur ung. 6%, hârtie 4%, 5%, Amortisarea datoriilor, Bonuri rurale, Despăgubire pentru dijma ung. de vin, etc.

Bursa de Viena

din 15 Octomvrie st. n. 1886.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes Benta de aur ung. 6%, hârtie 4%, 5%, Amortisarea datoriilor, Bonuri rurale, Despăgubire pentru dijma ung. de vin, etc.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 14 Octomvrie st. n. 1886.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Act. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, Impr. oraș. Bucuresci, Act. de asig. Națională, Credit mob. rom., etc.

Cursul pieței din Sibiu

din 15 Octomvrie st. n. 1886.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes Hârtie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci.

Subscrisa se recomandă onoratalui public de dame pentru toate lucrurile, ce taie în resortul modistelor, și ține totdeauna un deposit bine sortat de cele mai noue și mai moderne pëlării de dame. Toate lucrurile se vor executa în modul cel mai solid, mai gustuos și mai ieftin.

Louise Josephi

vêduvâ de forestier.

Strada Cisnădiei Nr. 5.

Catul I. în curte, în dreapta.

Hârtia de țigarete

e veritabilul

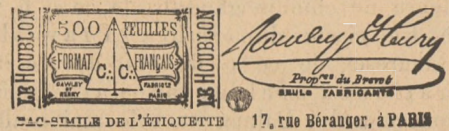
LE HOUBLON

fabricat francez

de CAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

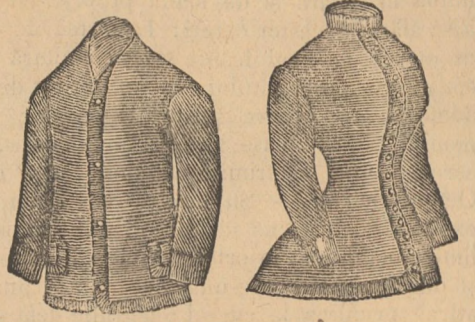
Această hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. I. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru-că nu are în consistența sa nici o materie stricicioasă.

Umedeală, frig nu strică!

Numai fl. 1.85.

Pentru Domni! Pentru Doamne!

impermeabile, călduroase, durabile și admirabil de ieftine sînt desesutele, potrivite mele

Jachete „civile“

de toamnă și iarnă, pentru domni, dame, dăieți și băiete, toate pentru unul și același preț de numai fl. 1.85 pro bucată.

Aceste vestite jachete „civile“ sînt cea mai necesară îmbrăcăminte pentru toți oamenii și se află în deposit în culoare sură, brună, mëlée, drap, bordeaux, albastră și neagră. — Cel-ce are o astfel de jachetă, e mai bine scutit de frig, fiindcă aceste se acomodează ori-cărei forme de trup, susțin o egală temperatură a trupului și sînt de o valoare neprețuită. Afară de soial mai sus numit a fl. 1.85 se mai află în deposit pentru dame și soiri mai fine:

Din lână fină de zephir numai fl. 2.85. Lână brodată de zephir numai fl. 4.—.

Drept mësura e destul a însêmna, dacă jachetul se poftesc pentru staturi mari, mijlocii ori mici.

Singurul loc de expediție cu rambursă numai veritabil la

Iuliu Fekete, casă de expediție în Viena, V., Hundsthurmerstrasse 18/3.

Prima fabrică de casse ardeleană

A. G. ÖSZY

recomandă cassele sale

de bani

Cărți

sigure contra focului și a spargerii

anume construite și cari se pot descuia numai de cumpărători instruiți, de diferite forme și mărimi, cu prețuri mai eftine decât fabricatele de acest soiul ale altor fabric.

Cassele se pot vedè în localul fabriciei

Sibiu, strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.

Domnului A. G. Öszy, fabricant de casse în Sibiu.

Cu plăcere îți adevărim prin aceasta, că cassa de documente dublă, sigură în contra focului și a spargerii provêdută cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate chub în privința bunătății materialului și a lucrării precum și a prețului a aflat îndestulire și recunoștință. Aceasta o constatăm prêlungă dorința de a 'ți-se oferi și pe viitor ocaziune de a obține în acest ram al industriei patriotice asemenea onoare și rezultate favorabile.

[288] 11

Direcțiunea

dela „Boden-Credit-Anstalt“ în Sibiu.

La recercarea fabricantului de casse de aci A. G. Öszy, prin aceasta se adevăresce, că cele două casse de documente, duple, sigure în contra focului și a spargerii (înalt de 2-15 metri, în lățime de 1-38 metri) provêdute cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate chub, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bunătatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință.

Subscrisa cassă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriă ale dlui A. G. Öszy.

Sibiu, 20 Ianuarie 1885.

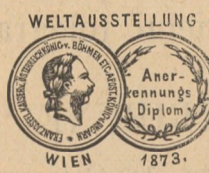
Direcțiunea

dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“.

Afară de atestatele de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă

Cataloge de prețuri, ilustrate, la cerere se trimit gratuit și franco.

Representanță pentru Sighișoara Carol Fischer.

Vinuri naturale transilvănene premiate

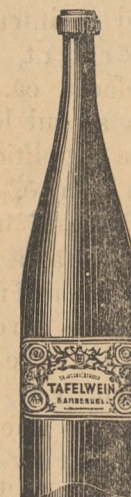
Vinuri de pe Têrnăvâ

se ofer decătră subscrisul pentru următoarele prețuri ieftine:

Table with 2 columns: Wine type and price. Includes Vin de measă, Vin de dineu, Vin dessert, 1862, Assbruch.

Deposite în Sibiu:

Depositul principal: Traficul mare de tutun, piața mare. Deposite mici: J. F. Breitenstein, strada morii Nr. 27. J. J. Conradt, piața mică Nr. 13. Georg Hersch, strada Cisnădiei Nr. 32. Gustav Kessler, strada măcelarilor Nr. 36. Traficul de tutun, strada urezului Nr. 7. Francisc Jahoda, strada turnului Nr. 18. Ospetăria, strada Ocenei Nr. 9. Dtto strada Ocenei Nr. 34.

Flacoanele goale se primesc înapoi și adevă: cele mari pentru 10 cr., cele mijlocii pentru 8 cr., ear' cele mici pentru 6 cr.

Vênđetorii primesc rabat.

Vindere în legături din anii 1862 până 1885.

Comande din afară se efectueșc prompt.

Carol F. Jickeli în Sibiu.

[238] 17